

عنوان مقاله:

جایگاه کودکان بی سرپرست در بهره برداری از فضاهای شهری به منظور ارتقاء خلاقیت

محل انتشار:

اولین مسابقه کنفرانس بین المللی جامع علوم مهندسی در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدباقر کبیرصابر - استادیار، دکتری معماری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

الهه مارالی جمع - دانشجوی کارشناسی ارشد، آزاد اسلامی واحد تبریز، گروه هنر و معماری، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

توجه به کودکان و سلامت آنها، سلامت آینده اجتماع را تامین می کند. دوران کودکی بهترین زمینه را برای تعالی شخصیتی، تربیتی، میل بیشتر به زندگی جمعی و تشریک مساعی انسان مهیا می سازد. توجه به ایجاد محیطی مناسب برای رشد کودک و آشنایی با نیازها و سرشت فطری او، که در دوران کودکی به آن نیازمند است، زمینه درست رشد شخصیتی، آموزشی و تربیتی او را به عنوان نسل سالم فردا، فراهم می آورد. متأسفانه امروزه با توجه به آخرین آمار بدست آمده سال 1393، تعداد 1470 کودک بی سرپرست در استان آذربایجان شرقی وجود دارد که نسبت به سال های قبل افزایش یافته است. در زندگی این کودکان خلأ پرنشینی به نام خانواده وجود دارد که باید حتی الامکان شرایط زیستی آنها را به گونه ای فراهم کرد که این کودکان خود را جدا از جامعه ندانسته و تا حد مطلوب از تعاملات اجتماعی مناسب برخوردار باشند. هدف از این پژوهش یکسان سازی امکانات شهری به منظور بهره مندی از فضاهای جمعی عمومی برای کودکان بی سرپرست به گونه ای که بتوان از این فضاها بدون هیچ محدودیتی استفاده نمود. به عنوان مثال اختصاص فضای بازی این گروه به منظور ارتقاء خلاقیت محدود به محل نگهداری از این کودکان نباشد. این بررسی در چارچوب روش تحلیلی-توصیفی صورت گرفته و نتایج بررسی ها نشان می دهد که مشارکت کودکان در فرآیند طراحی فضاهای همسایگی، بوستان های کودک و فضاهای بازی و همچنین ایجاد تمایل بیشتر به حضور و تعامل در محیط با کودکان دیگر از راهکارهای فعال و پویای طراحی پیشنهاد شده است و این موارد امکان رشد ذهنی، اجتماعی، عاطفی و خلاقیت های محیطی آنان را نیز فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

فضاهای جمعی، کودک بی سرپرست، تعاملات اجتماعی، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/545313>

